

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **Simply Cars Europe s.r.o.**, se sídlem Petrohradská 389/20, Praha 10, zast. Mgr. Petrem Macákem, advokátem se sídlem Kolínská 1686/13, Praha 3, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2018, čj. 35273/18/5300-21442-809464, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 3. 2019, čj. 11 Af 34/2018-63, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to **ve lhůtě 7 dnů** od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Finanční úřad pro hl. m. Prahu (správce daně) vydal v období od 15. 2. 2017 do 9. 8. 2017 celkem 18 platebních výměrů, kterými rozhodl o povinnosti žalobkyně zaplatit daň z přidané hodnoty (DPH) za zdaňovací období roku 2014 (březen, srpen, září a prosinec), 2015 (leden, únor, březen, duben, červen, červenec, srpen, říjen a listopad), 2016 (leden, únor, květen, červen a červenec). Těmito platebními výměry správce daně stanovil daň, resp. odpočet daně, za jednotlivá zdaňovací období odchylně od údajů tvrzených žalobkyní v daňových přiznáních. Žalovaný v rozhodnutí ze dne 7. 8. 2018 napadené platební výměry potvrdil a zamítl odvolání žalobkyně. Předmět sporu se týká otázky, zda žalobkyně vykazala nároky na odpočet daně oprávněně. Dle závěru správních orgánů se žalobkyně zapojila při pořízení osobních vozů do transakcí stížených daňovým podvodem a v případě ostatních plnění, u nichž správní orgány vyloučily nárok na odpočet daně, neprokázala jejich využívání k uskutečňování ekonomických činností.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu, kterou městský soud zamítl. V průběhu řízení o žalobě podala žalobkyně také návrh na přiznání odkladného účinku. Usnesením ze dne 27. 11. 2018, čj. 11 Af 34/2018-30, městský soud tento návrh zamítl. Podle jeho názoru žalobkyně neosvědčila své skutečné celkové poměry a přiznání

odkladného účinku by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem státu a společnosti na řádném a včasném výběru vyměřených daňových povinností.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala dne 17. 4. 2019 proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, ve které současně požádala o přiznání odkladného účinku. Tento návrh doplnila podáním doručeným soudu dne 9. 5. 2019. Stěžovatelka uvádí, že jí správce daně již mnoho let zadržuje odpočty DPH za přijatá zdanitelná plnění. Vzhledem k tomu, že se jedná o vysoké částky, není schopna vytvářet odpovídající obrát a hospodářský výsledek. Má připravené obchodní aktivity, které však není schopná realizovat. Podotýká, že správce daně nevyhověl její žádosti o posečkání úhrady daně a v současnosti proti ní vede daňovou exekuci ve výši přesahující 16 milionů Kč. Tato částka je pro ni likvidační. Stěžovatelka se domnívá, že v případě nepřiznání odkladného účinku bude okamžitě vystavena daňové exekuci, což povede k zániku jejího podniku. V této skutečnosti spatřuje konkrétní, zásadní a neodstranitelnou újmu. Nadto stěžovatelka poznamenává, že v současné době je očekávatelný výnos daňové exekuce nulový. Proto případné přiznání odkladného účinku nemůže nikomu způsobit újmu ani být v rozporu s veřejným zájmem. K doložení svých tvrzení stěžovatelka předložila rozvahu a výkaz zisku a ztráty ke dni 31. 7. 2018.

[4] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Zdůrazňuje, že přiznání odkladného účinku by se mohlo dotknout veřejného zájmu státu a společnosti na řádném a včasném vybírání daní. V případě stěžovatelky se jedná o nikoliv zanedbatelnou částku ve výši 16 milionů Kč. Žalovaný má současně za to, že stěžovatelka dostatečně nepopsala a neosvědčila, jaký charakter má újma způsobená jí doměřením DPH (snížením odpočtu daně) ve vztahu k jejím celkovým hospodářským výsledkům. Rozvaha a výkaz zisků a ztrát k 31. 7. 2018 nevypovídá nic o její aktuální majetkové situaci. Stěžovatelka nedoložila, že nemá dostatek finančních prostředků k úhradě svého daňového nedoplatku, a že jí v důsledku toho hrozí likvidace. Žalovaný rovněž považuje argumentaci stěžovatelky za matoucí. Na jednom místě uvádí, že je pro ni daňová exekuce likvidační. Na jiném místě však tvrdí, že očekávatelný výnos z daňové exekuce je v současné chvíli nulový. V takovém případě by stěžovatelka nesplňovala předpoklad konkrétní újmy, neboť by se výkonem rozhodnutí její situace nezměnila.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS ho však může na návrh stěžovatele přiznat. Jde o institut výjimečný, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými závažnými a v budoucnu těžce odstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. usnesení ze dne 27. 1. 2012, čj. 2 As 132/2011-115). Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem. NSS po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl k závěru, že v jejím případě nejsou tyto podmínky naplněny.

[6] Institut odkladného účinku je institut mimořádné povahy, tedy výjimka ze zákonného pravidla v § 107 s. ř. s. Proto i k jeho využití musí nastat mimořádné okolnosti.

pokračování

Současně je na žadateli o odkladný účinek, aby podrobně uvedl, proč se domnívá, že v jeho případě nastala mimořádná situace, která vyžaduje, aby byly účinky pravomocného rozhodnutí odloženy.

[7] Stěžovatelka vidí nepoměrně větší újmu plynoucí z nepřiznání odkladného účinku její kasační stížnosti v tom, že v důsledku realizace rozhodnutí žalovaného bude vystavena daňové exekuci přesahující částku 16 milionů Kč, která je pro ni likvidační. Ve vztahu ke své současné finanční situaci však nesnesla žádná konkrétní tvrzení. Stěžovatelka bez dalšího odkazuje na rozvahu a výkaz zisku a ztrát ke dni 31. 7. 2018, avšak neuvádí, z jakých konkrétních údajů dovozuje tvrzené likvidační důsledky. NSS souhlasí s názory krajského soudu a žalovaného, že tyto dokumenty bez dalšího nic nevypovídají o současných celkových poměrech stěžovatelky. NSS si v této situaci nemůže učinit úsudek o případných dopadech nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Obecná tvrzení nepovažuje za dostačující k prokázání existence nenahraditelné újmy, stěžovatelka tato obecná tvrzení přes výzvu NSS nijak nekonkretizovala.

[8] NSS se přiklání též k názoru žalovaného, že existuje důležitý veřejný zájem na včasné a řádné vybírání daní. Je nepochybné, že z tohoto důvodu nelze paušálně zamítat všechny návrhy na přiznání odkladného účinku. V posuzované kauze však stěžovatelka konkrétně neuvedla žádné mimořádné okolnosti, které by odůvodnily omezení tohoto veřejného zájmu odložením výkonu rozhodnutí do doby, než NSS o kasační stížnosti rozhodne. Svá obecná tvrzení, že veřejný zájem nemůže být narušen, jelikož v současné době je očekávatelný výnos daňové exekuce nulový, stěžovatelka ničím nedokládá.

[9] Jelikož stěžovatelka neprokázala splnění zákonných předpokladů, NSS kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal. Tím však nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[10] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku **ve výši 1 000 Kč**. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Poplatková povinnost v daném případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu usnesení ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. NSS proto výrokem II vyzval stěžovatelku ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve lhůtě sedmi dnů od doručení tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. května 2019

Zdeněk Kühn
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn.: 10 Afs 132/2019

podpis

.....

Místo pro nalepení kolkových známek: